

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *The Cheat Book*
Verschenen bij Hodder Children's Books, een
imprint van Hachette Children's Group
© 2024 Ramzee

Voor deze uitgave:

© 2025 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Mariella Manfré

Omslagafbeelding en illustraties: Ramzee

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7786 6

ISBN e-book 978 90 261 7787 3

ISBN audioboek 978 90 261 7824 5

NUR 282, 283

DIT BOEK IS OPGEDRAGEN AAN

MIJN FANTASTISCHE **HooYo***

(*SOMALISCH VOOR MOEDER)

DIE VIER KINDEREN VEILIG

UIT EEN OORLOGSZONE NAAR

 GROOT-BRITTANNIË

BRACHT.

ZONDER JOU ZOU DIT BOEK

NIET BESTAAN.

HOOFDSTUK EEN

Ik weet niet of je het weet, maar school is

= **GEWELDIG!** =

Niet overtuigd?

Begrijp me niet verkeerd, ik ben niet zo'n jongen die als eerste zijn hand opsteekt, spullen netjes op tafel heeft liggen, voor de lol een woordenboek leest.

Je weet wel, een **STUUD**.

Voor stuuds is school een pretpark vol informatie waarin elke klas een achtbaan is waarmee je door kennis racet. Waar je aan het eind van de dag vol leuke uitdagingen en spannende puzzels een tasje meekrijgt met cadeautjes, ook wel genoemd **HUISWERK**.

Van de geur van schoolboeken
alleen al krijg ik **UITSLAG** van
de stress.

Dus nee, ik ben geen stuid, maar ik ben ook geen
NORMIE.

Normies zien school als een escaperoom waar hun
ouders ze in hebben gegoooid. Waar je alleen uit komt
door de taken op te lossen voordat de laatste bel gaat,
anders moet je voor altijd nablijven.

Wat een vreselijk leven moet dat zijn.

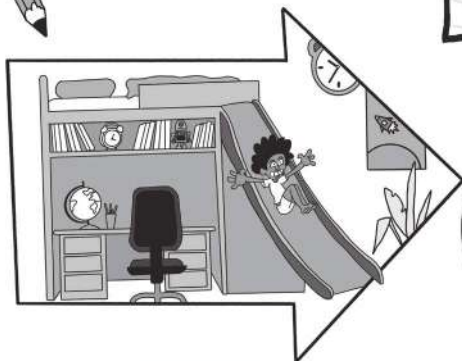
Zoals ik zei, ben ik geen stuid en ook geen normie,
want ik ben een **COOLE JONGEN** en voor mij is
school een filmset en ben ik de **STER.**

Mijn schooldag gaat gewoonlijk zo:

Ik word wakker en
GLIJ uit bed.

In de badkamer zet ik mijn
'ochtendhelm' op, een gadget
dat ik heb uitgevonden dat me
klaarmaakt voor school.

Ik probeer tevergeefs
om mama's natte
afscheidskussen te
ontwijken (gatver).

terwijl ik de laatste ontbijtwrap
met falafel pak (jammie).

Mijn chauffeur, Alfred, haalt mij
en Wing (mijn beste vriend) op
in een Batmobile en racet ons in
sneltreinvaart naar school.

Met mijn coole-jongen-
loopje kom ik het
schoolhek door. Alle ogen
schieten mijn kant op...

KA-MAL!

KA-MAL!

KA-MAL!

KA-MAL!

KA-MAL!

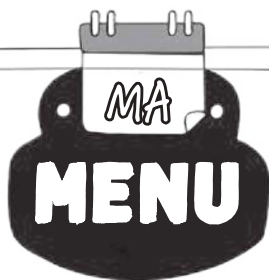
Ik kan geen stap door de schoolgangen doen zonder te horen:

Iedereen wil iets van me, zelfs de conciërge... maar ik wil alleen maar naar het lokaal.

Ik kijk wel eerst nog even op het mededelingenbord wat er vandaag op het menu staat:

**Twee scheppen gebakken aardappels,
worstjes (halfgaar), een klodder
pudding en een beker melk.**

KAMALS MENU:

**Halal kip Wellington met mozzarella
en pesto. Aardappels uit de oven
met sperziebonen en jus, vanille
cheesecake met bosbessenjam
en een glas prikwater.**

De kantinedames hebben echt hun best

gedaan. Ik moet ze met
kerst maar wéér een
TIENDAAGSE CRUISE
cadeau doen.

Meneer Osterhaus

De bel gaat en nu zit ik in het wiskundelokaal bij de maffe meneer Osterhaus, die altijd 'wiskundemoppen' in de bovenhoek van het schoolbord schrijft. Wie de uitkomst raadt, krijgt een prijs, meestal een reep chocola.

Een paar van meneer Osterhaus' 'hilarische' wiskunderaadsels:

$1/23/4h/vh/vl/23/4h/v???$

Wat zegt de 0 tegen de 8?

Hoe kun je acht 8'en bij elkaar optellen om 1000 te krijgen?

En Zain Choudhry heeft ze altijd goed. Zijn hand schiet de lucht in en hij zegt:

P(apier)!

Wat zit je riem strak!

$888+88+8+8+8!$

Deze wiskundeknobbel heeft Zain de bijnaam **ZAIN BREIN** bezorgd.

Maar vandaag heeft meneer Osterhaus geen raadsel, maar een stel heel vreemde symbolen en letters in de hoek van het schoolbord geschreven.

‘Hé, meneer, wat is dat?’ vraag ik, ernaar wijzend.

‘O,’ zegt meneer Osterhaus grinnikend, ‘dat is iets wat ik gewoon als grap heb opgeschreven. Het heet het vermoeden van Collatz en is een van de moeilijkste wiskundeproblemen ter wereld.’

Zain fronst. Vandaag geen reep chocola.

Ik heb geen idee wie Collatz is of wat hij vermoedt, maar die rare symbolen zien er vreemd bekend uit. Opeens schiet me te binnen waar ik ze van ken!

Afgelopen zomer leerden we tijdens mijn jeugdgroep van de moskee over beroemde moslimwetenschappers en -geleerden. Een daarvan was Al-Khwarizmi, die ‘de vader van algebra’ wordt genoemd. De imam (een moslimgeleerde) liet ons een van zijn vergelijkingen **HONDERD KEER** opschrijven.

Ik wil dat jullie dit net zo goed kennen als $E=MC^2$.

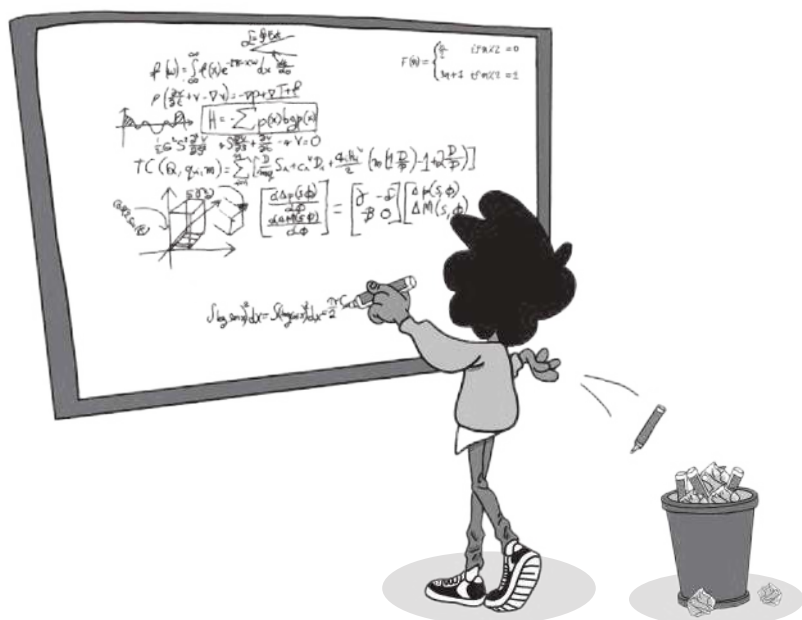
In de wiskundeles vraag ik wat de prijs is voor het oplossen van de som, waardoor meneer Osterhaus nog harder gaat grinniken. ‘Als je dit kunt oplossen, hoeft niemand hier ooit nog een wiskundeles te volgen.’

Geen wiskunde meer? **NOOIT** meer?

‘Daar hou ik u aan, meneer!’

Het hele lokaal valt stil als ik naar het bord loop. Zodra mijn stift het bord raakt, ga ik van start. Als een schilder voor zijn ezel vlieg ik met mijn piepende stift over het oppervlak.

Ik weet niet eens wat het betekent, maar door het eindeloze stampen bij de imam weet ik precies waar alle krabbels en letters horen.

Mijn stift is leeg, dus pak ik een nieuwe en nog een.
Tot ik eindelijk klaar ben.

Ik draai me om naar een sceptisch kijkende meneer Osterhaus die wat ik heb geschreven vergelijkt met een wiskundeboek op zijn bureau. Nauwkeurig checkt hij elke **PUNT** en **KRABBEL**. Zijn ogen worden groter en groter, zijn mond zakt verder en verder open, totdat hij verbluft zegt: 'Goed gedaan, Kamal.'

Het applaus is **OORVERDOVEND!**

Voor ik het weet word ik bedolven onder verrukte klasgenoten die me vervolgens juichend op hun schouders tillen.

Ik geniet van elk moment.

Wie had gedacht dat opletten in de moskee
dit zou opleveren?

In de zee van joelende
gezichten zie ik Keisha,
het mooiste meisje
van de klas, en ze
glimlacht naar **MIJ!**

Ik word helemaal
warm en raar
vanbinnen. Maar net
op het moment dat ik
haar wil vragen of we samen

zullen lunchen, gebeurt er iets **VREEMDS.**

Er begint oranje haar uit haar
bruine wangen te **GROEIEN**
en haar vlechten vallen van
haar hoofd!

Haar kleren beginnen
WIJDER te
worden en in
een kostuum te
VERANDEREN.

Haar bruine huid wordt bleek en een beetje roze.

Ik knipper en opeens, *poef*, verdwijnen al mijn juichende klasgenoten die me op de schouders op en neer lieten hupsen, en land ik, *au*, op mijn kont op de grond!

Ik sta op en ontdek niet alleen dat Keisha nu directeur Jenkins is, maar ook dat ik niet meer in mijn wiskundelokaal ben, maar midden op het podium van de aula sta, met honderden ogen die me nors aankijken.

Het ergst van alles is dat ik niet langer de coolste jongen van de school ben, maar een doorsnee **ONBENUL** die op het punt staat een gedicht voor te lezen voor de hele school.